

physiske Qvaler et saadant Menneſte maa undergaae, inden Døden indtræder; man kan kun med Rædsel tænke derpaa. Det er derfor naturligt, at der er truffet Bestemmelser, som skulde sikke imod, at en saadan Skæbne skulde kunne ramme nogetſomhelſt Menneſte, og de hertillands gjældende Bestemmelser, som sigte til at forebygge Sigt, haves i Placaten af 26de Juni 1829 og Placaten af 17de Februar 1832 for Kjøbenhavn, samt i Placaten af 13de Januar 1832 for det øvrige Land. Det er ved disse Lovbestemmelser foreſkrevet, at paa Steder, hvor der findes Læger, skal en saadan udstede Attest for, at Døden virkelig er indtraadt, og paa Steder, hvor Læger ikke findes, skal en lignende Attest udstedes af andre dertil udnævnte Mænd, hvorhos der er opstillet visse Kjendetegn, som skulle lede dem ved Underjøggelsen af et Lig for derigjennem at kunne lade sig bestemme, forinden de udstede den foreſkrevne Attest. Det er imidlertid oplyst, at disse Bestemmelser i og for sig ikke kunne anses for betryggende, og at navnlig den Maade, hvorpaa de gennemføres i Livet, endnu mindre kan det. Om selve de Kjendetegn, der ere fremhævede i Placaten af 13de Januar 1832, er det oplyst, at de ere saa usikre og saa lidet betryggende, at man meget let kan tage feil af dem og ikke kan vente, at navnlig Lægmand deels fuldstændig skulle kunne kjende over dem, og deels dergjennem skulle kunne blive forſikkrede om, at Døden virkelig er indtraadt; men selv hvor Læger ere tilstede og kunne afgive et Skjøn, har der udviklet sig en Praxis, som maa forekomme Enhver at være meget lidet sikket til at see alle de foreſkrevne Bestemmelser opfyldte. Det er saaledes oplyst, at flere Læger afgive saadanne Attester lige umiddelbart efter at den formeentlige Død er indtraadt, ja, at flere Læger endog give slige Attester med Hensyn til Saadanne, som de have besøgt som Læger under Bedkommendes Sygdom, uden at have taget dem i Diesyn, efterat Døden formeentlig er indtraadt; de udstede altsaa Dødsattest, uden at have beſigtiget den formeentlig Døde. Det har ogsaa viist sig, at Skifteretten har forlangt, at denne Dødsattest skulde medfølge ved Dødsanmeldelsen, hvilket

ligefrem har nødsaget den antagne Dødes Efterladte til umiddelbart efter Dødens Indtræden at bevirke, at denne Attest blev dem meddeelt. Naar man derhos betænker, at man ofte, endog temmelig hurtigt efter at Døden er indtraadt, hensetter Eigene i Eighuse, hvor der ikke er det mindste Tilſyn med de vedkommende Døde, og lader dem henstaae der til Begravelsesdagen, ja, at man endog har Exempler paa, at man har slaaet Laaget fast paa Kisten, strax efterat man har hensat den paa et saadant affides liggende Sted, vil man indſee, at der let kan tænkes Muligheden af mange Tilfælde, hvori saadanne Skindøde have maattet undergaae store Lidelser, for Døden virkelig er indtraadt, og det uden at Redning har været tænkelig eller mulig. Jeg erindrer ogsaa, at jeg har læst i vore offentlige Blade, at en Eighsynsmand, en Lægmand, paa Landet, er bleven straffet, fordi han, uden at have uleiligt sig med at gaae hen og see paa Liget, har siddet hjemme og udstedt en Attest om, at Døden virkelig var indtraadt. Jeg antager derfor, at Alle ville være enige med mig om, at det saavidt muligt er nødvendigt, at der træffes mere afgjørende og mere stærkede Bestemmelser for at kunne sikke imod, at noget Menneſte kan komme til at undergaae en saadan rædselsfuld Skæbne. Jeg har gjort mig Umage for at foreſlaae saadanne Bestemmelser i det Lovudkast, jeg her tillader mig at indbringe, og jeg har forud ladet Mænd, som jeg antog være mere kundige i den Henseende end jeg, gennemløbe det, for at ſige mig, hvorvidt de have fundet, at der med Hensyn til Bestemmelserne deri kunde være noget Mangelfuldt eller Noget, som burde rettes. Idet jeg haaber, at Rigsdagen og Regjeringen ville bidrage hver Sit til at en saadan Lov kan udkomme, og det saa hensigtsmæssig affattet som muligt, stoler jeg ogsaa paa, at Forslaget i sin følgende Gang gennem Rigsdagen vil finde en saadan Dømmelse, at ærede Medlemmer, der maatte være istand til at oplyse, hvilke Bestemmelser der maatte være mangelfulde, og hvilke der maatte savnes, ville bidrage hver Sit til, at Lovforslaget tilfulde maa komme til at være til den Hensigt, hvori det er ind-